

KATEDRA I ZAKŁAD DIAGNOSTYKI LABORATORYJNEJ Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Kierownik: Prof. dr hab. Janusz Solski

ul. Chodźki 1, 20-093 Lublin

tel./fax: 81 4487120, jsolski@wp.pl

OCENA

Rozprawy doktorskiej Elżbiety Zasimowicz-Majewskiej pt. „ Aktywność i znaczenie diagnostyczne dehydrogenazy alkoholowej i dehydrogenazy aldehydowej w surowicy pacjentów z autoimmunizacyjną chorobą wątroby.”

Choroby autoimmunizacyjne wątroby należą do grupy rzadkich schorzeń, których patogenezą oparta jest o proces autoimmunizacji i można je podzielić, biorąc za podstawę występowanie autoprzeciwciał, na trzy rodzaje:

- autoimmunologiczne zapalenie wątroby (AIH),
- pierwotną żółciową marskość (PBC),
- pierwotne stwardniające zapalenie dróg żółciowych (PSC).

Niewątpliwa destrukcja hepatocytów będąca wynikiem autoimmunizacji ma swoje odbicie w patologicznym uwalnianiu do krwi enzymów, w tym dehydrogenazy alkoholowej (ADH) i dehydrogenazy aldehydowej (ALDH). Doktorantka za cel swojej dysertacji obrała problem określenia aktywności i izoenzymatycznego profilu ADH i aktywności ALDH w surowicy pacjentów z chorobą autoimmunizacyjną wątroby, a także ocenę przydatności diagnostycznej badanych analitów w rozpoznawaniu autoimmunizacyjnej choroby wątroby.

Przedstawiona do oceny praca jest kontynuacją wieloletnich badań prowadzonych pod kierunkiem Pana Docenta Wojciecha Jelskiego, eksperta w obszarze biochemii ADH i ALDH i pochodzi z Ośrodka, którym kieruje Pan Profesor Maciej Szmítkowski i którego dokonania na polu poszukiwań nowych testów, badania ich czułości i specyficzności zasługują na głęboki szacunek.

Doktorantka swe badania opracowała i przedstawiła w formie pracy liczącej 90 stron i zawierającej 12 tabel, 7 rycin oraz wykaz piśmiennictwa obejmujący 143 pozycje.

Pracę rozpoczyna Wstęp, w którym Autorka w sposób wyczerpujący przedstawiła zagadnienie chorób autoimmunizacyjnych wątroby z ich etiologią, podziałem i współczesną diagnostyką. Następnie omówiła obecny stan wiedzy na temat metabolizmu alkoholu etylowego w organizmie człowieka z uwzględnieniem biochemii dehydrogenazy alkoholowej i dehydrogenazy aldehydowej.

Ta część pracy świadczy o rzetelnej wiedzy Doktorantki, a także o umiejętności selektywnego wyboru istotnych faktów z ogromnej liczby doniesień z zakresu prezentowanego zagadnienia.

Jasno sprecyzowane uzasadnienie wyboru tematu i celów pracy jest konsekwencją wprowadzenia zawartego we Wstępie.

W pierwszej części rozdziału zatytułowanego Materiał i Metody Doktorantka charakteryzuje 65 pacjentów z rozpoznaną autoimmunizacyjną chorobą wątroby, w tym 24 chorych z autoimmunizacyjnym zapaleniem, 21 z pierwotną marskością żółciową i 20 z pierwotnym stwardniającym zapaleniem dróg żółciowych, a także 60 zdrowych osób stanowiących grupę referencyjną dla badanych chorych.

Opis procedur związanych z pobieraniem materiału do badań a także zastosowane metody analityczne, w tym oznaczanie izoenzymów ADH są gwarantem uzyskania wiarygodnych wyników. Zastosowana przez Autorkę matematyczno-diagnostyczna analiza, a w tym ocena czułości i swoistości diagnostycznej, wartości predykcyjnej wyniku dodatniego i ujemnego a także mocy diagnostycznej jest godna podkreślenia tym bardziej, iż nieczęsto się zdarza pełne diagnostyczne wyzyskanie otrzymanych wcześniej wyników badań a to zawsze świadczy o niewątpliwej biegłości analitycznej.

W kolejnych rozdziałach Autorka przedstawiła uzyskane wyniki badań w postaci przejrzystych rycin i tabel, a także omówiła je w oparciu o dane z dobrze dobranego piśmiennictwa.

Pracę kończą 3 wnioski, streszczenie, również w języku angielskim, a także opis sylwetki Doktorantki w postaci skróconego CV.

Recenzowana praca to fragment wieloletnich badań Zespołu nad biochemią dehydrogenazy alkoholowej i dehydrogenazy aldehydowej w różnych patologiach a nade

wszystko badań nad możliwością zastosowania tych enzymów jako markerów diagnostycznych w przebiegu wybranych chorób.

Reasumując, praca pt. „Aktywność i znaczenie diagnostyczne dehydrogenazy alkoholowej i dehydrogenazy aldehydowej w surowicy pacjentów z autoimmunizacyjną chorobą wątroby” wypełnia warunki stawiane rozprawom doktorskim, a nawet, zważywszy na zawartość merytoryczną i elegancję redakcyjną, zasługuje na wyróżnienie, co przedkładam łącznie z wnioskiem o dopuszczenie mgr Elżbiety Zasimowicz-Majewskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego Wysokiej Radzie Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

Lublin, 2016-04-27

Prof dr hab. Janusz Solski

